

MŪSŲ Lietuva

Jornal Lituano «NOSSA LITUANIA»
DIRETOR PROPRIETARIO RESPONSÁVEL
Dr. José Ferreira Carrato
SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
LAIKRAŠTIS
A D R E S A S:
AV. ZELINA, 706 — C. POSTAL 371
SÃO PAULO
ATSKIRO NUMERIO KAINA
CR.\$3,00

NR: 445 (2)

SÃO PAULO — BRASIL — 1958 M. SAUSIO MĒN. — JANEIRO 11 D.

XI METAI

J. A. V. Politikos Reikalai

JAV Kongresas pradėjo savo 85-ąją sesiją, didelio susirūpinimo ir atsakingumo nuotai koje. Jau išgalėjo įspūdis, kad JAV atsidūrė dideliame pavojuje, rusams pralikus juos apsiginklavimo srityje, o ypač erdvės apvaldyme. Kalbėdamas tais klausimais demokratų partijos sekretorius Lyndon Johnson šitaip pasakė: «erdvės apvaldymas reiškia pasaulio valdymą, tikriau ir visuotniau negu apsiginklavimo ir okupacijos priemonėmis. Iš erdvės pasaulio valdovai galės paveikti žemės atmosferines sąlygas, iššaukti sausras arba gausų derlių, galės pakeisti jūrose vandens potvynių aukštį, galės pakeisti Golfo srovės kryptį ir vidutinio klimato plotus paversti negyvenamais. Yra kažkas svarbesnis negu absoliutinis ginklas. Yra «absoliutinė pozicija», reiškianti visuotiną žemės valdymą iš erdvės».

Senatorius Lyndon Johnson ragino amerikonus dėti visas pastangas, kad neliktų kitų užpakalyje. Svarstant reikalingas lėšas apsiginklavimui ir mokslui tyrimams, amerikoniai yra paruošti kuo daugiau pinigų paskirti, kad galėtų panaikinti tą rusų pranašumą.

Užsienio reikalų sekretorius John Foster Dulles atskleidė senato užsienio reikalų komisijai, kurios nariai kietai klausinėjo Dulles. Kaikurie senatoriai norėtų kad Dulles atsisakytų savo vietos, nes jo nemėgsta kiti JAV sąjungininkai Europoje, o patys senatoriai Dulles politiką vadina ne palankiamu sustingimu.

Tarptautinė politika

Rusai paskelbė, kad jie su mažinsią savo kariuomenę de mobilizuodami 300,000 žmonių. Iš okupacinės kariuomenės dalinių, stovinčių Ungarijoje būtų atšaukta 17,000, o iš rytinės Vokietijos 41,000. Visi kiti daliniai būsią išskirti iš tų skafėdžių, kurie stovi pačioje Rusijoje. Rusai iš to kariuomenės sumažinimo daro sau didelę propagandą. Tuo tarpu niekas negali patikrinti, ar jie iš tikrųjų sumažino savo jėgas ar ne. Tikriausia, naujieji ginklai jau nebereikalauja tiek daug žmonių, kaip anksčiau, ir rusams yra naudingiau tuos paleistus karėvius pristatyti prie darbo, iš ko būsią daugiau naudos.

BULGANINO LAIŠKAS va karams, siūlantis naują valstybių šefų konferenciją, tebe laukia atsakymo. Tokį atsakymą duosią JAV prezidentas Eisenhoweris, bet dėl to teks to tūrinio buvo atsiklaustas ir kitos sąjunginės valstybės. Iš JAV sekretoriaus J. F. Dulles išsitarimų atrodo, kad atsakymas būsią neigiamas. Amerikonai nenori gaišti laiko ilgoms ir tuščioms deryboms tęsti, kuriose prezidentas Ei-

senhoweris dėl jo padėjusios sveikatos negalėtų sekmingai rungtyniauti su sveiku ir girs nojančiu Chruščevu. Naujus nepuolimo paktus sudarinėti amerikoniai taip pat nėra linkę, nes jie sako kad Jungtinių Tautų statusas esąs pats geriausias nepuolimo paktas, tik reikia jį vykdyti. Naujo nepuolimo pakto sudarymas galėtų būti aiškinamas kaip rusų pavergtų tautų palikimas sovietų sauvalei, ir dėl to nukentėtų amerikonių pres tizas pasaulio akyse. Yra žinoma, kad rusai viską daro, kad tik labiau pažeminti JAV pasaulio tautų tarpe.

ALBANIJOJE. Tas mažas komunistų valdomas kraštas prie Adrijos jūros paskutiniu laiku pradėjo labai karštai ginti savo orą. Pereitą savaitę jų lėktuvai tipo Mig priverstė nusileisti vieną anglų transporto lėktuvą, skridusį į Ranguną, o 7-1-58 jų naikintuvai priverstė nusileisti amerikonių karišką lėktuvą. Amerikonai neturėdami su Albanija diplomatinio santykių paprašė Prancūziją patarpininkauti, kad būtų paleistas to lėktuvo lakūnas, majoras Howard Curtis.

Anglijoje

Atsistatydino Anglijos finansų ministeris Peter Thorneycroft. Jis reikalavo labai didelių sumažinimų išlaidose, paliečiant net algas ir socialinę pažangą. Su tomis priemonėmis nesutiko ministrų kabinetas, nes tu priemonių vykdymas susilpnintų valdžios autoritetą rinkėjų tarpe.

Politikoje anglai yra linkę derėtis su rusais ir palaikyti ginkluotą taiką. Anglai taip pat laiko reikalinga, kad amerikonių karo lėktuvai pasikabinę hidrogeno bombas patruleiotų virš Anglijos.

Prancūzijoje

Prancūzai padėję dideles pastangas, jau pradėjo gabenėti iš Sacharos dykumų žibala, kurio šaltiniai surasti vietovėje Touggurt, nuo kurios padaryta vamzdžiai Tarpžemio jūros link. Dėl to žibalo prancūzai stengiasi išsilaikyti Alžire, per kurio teritoriją turi eiti tie žibalo vamzdžiai.

Prancūzams sunkiai sekasi suvesti galus su galais. Dabar

prancūzai vėl ieško pačioje Europoje paskolos, apie 250 milijonų dolerių. Pinigus skolintų Vokietija, Olandija, Šveicarija ir Švedija.

Austrijoje

Austrijos kancleris Julius Raab išvyko į Maskvą. Jis nori iš rusų išsiderėti karo reparacijų sumažinimo. Austriai vis dar turi pristatyti veltui rusams daug savo pramonės gaminių ir naftos.

Indija

Iškilingai buvo sutiktas N. Delhi mieste Anglijos ministras pirmininkas MacMillanas su žmona. Jis turėsią pasitarimų su Indijos premjeru Nehru. Manoma, kad jis ten pat pasimatysiąs su Indonesijos prezidentu Sukarno. Jo kelionės tikslas — aptarti anglių pasaulio bendruomenės (British Commonwealth) šių dienų aukščiosios politikos plotmėje.

Kipro Sala

Kipro salos gubernatorius Hugh Foot 8-1-58 dalyvavo Londone, ministrų kabineto posėdyje, kuriame buvo svarstoma naujas projektas, liečiantis Kipro salos reikalų su tvarkymo planą. Pagal naują britų siūlomą planą Kipro sala gautų 10 čia metų autonomiją, po kurio laiko gyventojams būtų leidžiama apsispręsti graikams už prisijungimą prie Graikijos, turkams už prisidėjimą prie Turkijos. Tokiu būdu sala liktų padalinė tarp Graikijos ir Turkijos.

Kipro graiku vieninteliu legaliu atsiovu būtų vėl pripažintas arkivyskupas Makarios.

Lotynų Amerikos Prekyba

Lotynų Amerikos prekyba iki šiol pirmoje vietoje buvo vedama su J. A. Valstybėmis, kurias buvo (ir yra) nukreipta didžiama eksporto, ir per kam JAV gaminius.

Geografiškai žiūrint atrodo, kad tokia prekybos raida va kariniame žemės pusrutulyje yra labai natūrališka. Visa bėda, kad J. A. Valstybės daugiau parduoda lotynų kraštams, negu iš jų perka. Tuo būdu mažėja svetimos valiutos atsarga lotynų Amerikos valstybėse, didėja skolos ir atsiranda deficitas.

Brazilijoje dolerių atsarga

pereitais 1957 metais iš 100 milijonų sumažėjo iki 20 milijonų, ir priedo, dar buvo užtraukta paskola 37.5 milijonų dolerių. Kavos kainoms svyruojant ir krintant, tas deficitas dar labiau auga.

Amerikonai iki šiol mažai kreipė dėmesio į lotynų Amerikos valstybes, joms skirdavo visai mažas paskolas, o kai kuriems tikslams, kaip pav. žibalo versmų grėžimui visai atsisakydavo kredituoti reikalingų medžiagų užpirkimus. Nors lotynų Amerikos valstybės ir labai stengiasi modernizuotis ir industrializuotis, kaikuriose srityse gyvenimas šiuose kraštuose dar tebeturi ekonomiskai neišsivysčiusių kraštų pobūdį.

Paskutiniu laiku tie ekonomiskai neišsivystę kraštai tapo rungtynių arena tarp sovietų ir amerikonių. Sovietams lengvai pavyko laimėti palankumą arabų kraštuose ir Azijoje bei kaikur ir Afrikoje. Po tų lengvų laimėjimų sovietai mėgina įkelti koją ir į lotynų Ameriką. Sovietų emisarai pasiūlė pristatyti daug technikos reikmenų mainais už šių kraštų žaliavas ir ūkių gaminius.

Sovietams labai rūpėtų įsitvirtinti Brazilijoje, kur egzistuoja apie 100,000 asmenų slaptoji komunistų partija. Brazilijos vyriausybės nariai, ka talikų bažnyčios vyriausybė ir dauguma visuomeninės veiklos asmenybių pasisakė prieš politinių santykių su Maskva atnaujinimą. Tačiau praduoti rusams kava ir gauti iš ten kaikurių technikos gaminių būtų ne pro šalį. Ta prasme nagrinėjamos prekybinių mainų galimybės.

Toks sovietų skverbimasis į Pietų Ameriką labai sujaukino JAV prekybinius ir politinius sluoksnius. Pasigirdo garsių įspėjimų, kad nebūtų leista sovietams įsigyti prekybinių pozicijų Pietų Amerikos kraštuose. «New York Times» ragina JAV vyriausybę pasijudinti, ir padidinti paramas lotynų Amerikoje, tiek paskolų, tiek gausesnių pirkimų ir prekių pastovumo pavidale. Įspėjama, kad dėsims ir ne ryžtingumas galės ir šiose srityse privesti prie žalingų pasekmių, kaip tai atsitiko mokslinių tyrimų srityje. Jeigu lotynų Amerikos valstybės mokės išnaudoti susidariusią padėtį, joms atrodo, pavyks kitiems metams pagerinti savo kraštuose ekonominę konjunktūrą ir sušvelninti krizės apraiškas.

Venezuela

Po mėginto aviatorių sukilimo prieš diktatorių Perez Jimenez Venezueloje įvesta griežta spaudos cenzura, ir mažai tikslų žinių iš ten teateina. Diktatoriaus isakymu nuginkluoti lėktuvai ir tankai.

Bet kariuomenės vadai daro spaudimą į diktatorių Perez Jimenez, kad jis pašalintų iš vyriausybės tarpo vidaus reikalų ministeri L. Lanz ir

Mirė Vyskupas Kazimieras Paltarokas.

Iš Vatikano pranešama, kad mirė Lietuvoje afa Panevėžio vyskupas Kazimieras Paltarokas, sulaukęs 83 metų amžiaus. Jis buvo vienas iš trijų išlikusių Lietuvos vyskupų, kuriems buvo leista šiek tiek dirbti ganytojišką darbą. Kitam numeryje patieksime daugiau žinių.

Padėka

Lietuvių Sąjunga Brazilijoje nuoširdžiai dėkoja: Poniam M. Čiuvinskienei už programos suorganizavimą Koncerte baliuje, kuris įvyko 1957 m. gruodžio mėn. 28 d ir už artistų vaišinimą savo lėšomis;

P. V. Šalteniui už programos tvarkymą ir joje dalyvavimą;

P. lėms G. Pažeraitei, Tutei lytei ir Paukštytei už dalyvavimą programoje;

P. lėi Ambrozevičiutei už programos pranešimą;

Ponioms Matelionienei ir Vancevičienei už bufeto organizavimą ir jame darbavimąsi;

Ponui St. Vancevičiui už bufeto kasos priežiūrą;

Ponui Jakiūnui už bufete darbavimąsi ir techniską plokštelių muziką;

Ponui Alf. Žibui už scenos tvarkymą;

Visiems nariams, kurie aukavo maistą bufetui;

Ponams Kučinskui, Tolei kiui, Mačiulevičiui ir Tubeliui savo darbu prisidėjusiems prie vakaro tvarkos ir pasisekimo; ir visiems tiems, kurie šio kiulo ar kitokiu būdu prisidėjo prie šio Koncerto-Balio.

Tad dar kartą visiems visiems, tariame nuoširdų lietuvišką ačiū!

L.S.B. Valdyba.

politinės policijos šefa Pedro Estrada. Atrodo, kad Venezuela eina Argentinos ir Brazilijos keliu, kuris privedė prie diktatūrų pašalinimo. Paskutiniu metu vyriausybė padarė areštų dvasiškijos tarpe, ir pasiuntė policiją į bažnyčias areštuoti ten susirinkusių žmonių. Visai panašiai kaip Peronas prieš savo paibigtuves...

SKAITYK IR PLATINK

«MŪSŲ LIETUVA»

Ir per didžiausius karščius pajūryje švelnus vėjas pučia...
Todėl nieko nelaukdamas užsirašyk į Vyrų Brolijos ruošiamą

PIKNINKA I SANTOS

Sausio mėn. 19 d. išvažiuos iš Vila Zelinos 5 val. ryto. Kelionės kaina Cr.\$ 160.00. Užsirašyti galima pas Brolijos pirmininką Baužį ir kitus narius. Paskutinė užsirašymo diena 12 d. sausio. Ir iš kitų priemiesčių lietuviai kviečiami pikninkan.

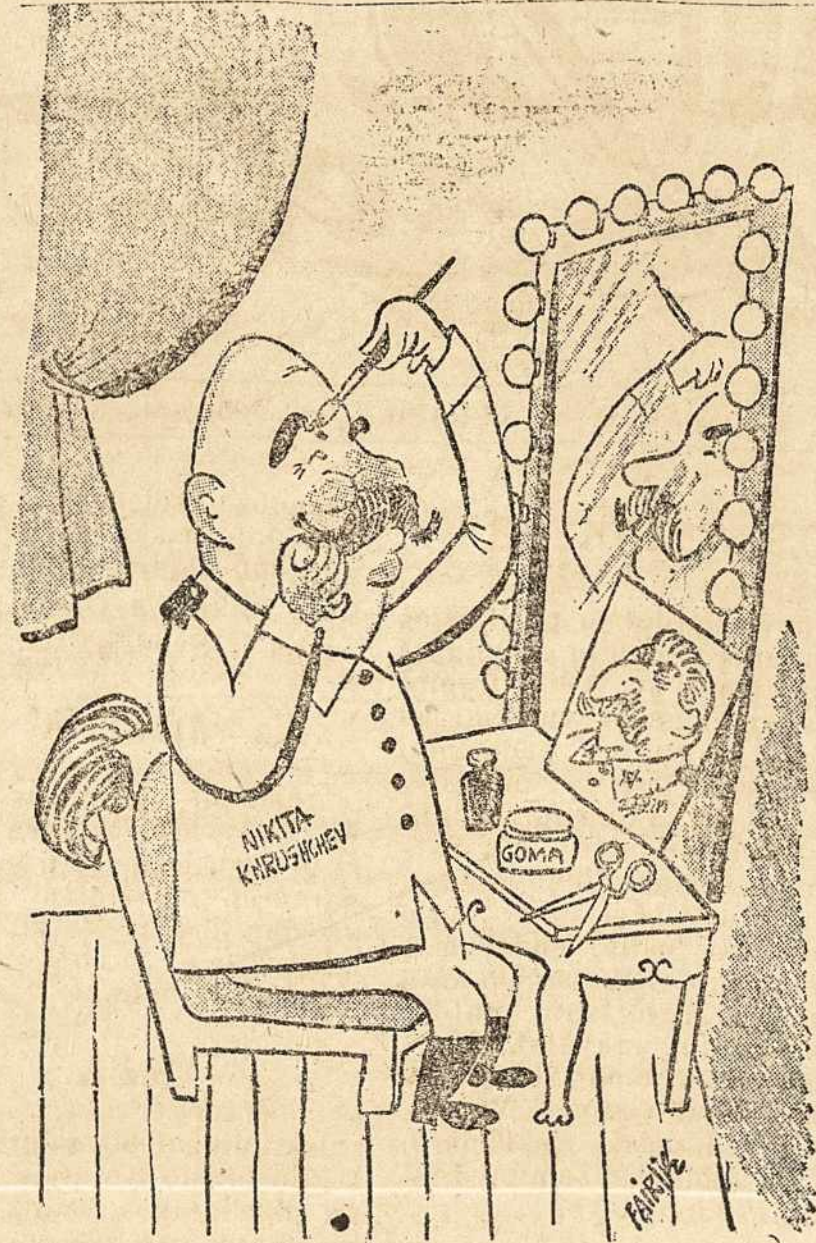
Savo aukom ruošia gala palaipsniui

Šveicarijos laikraštis «Basler Nachrichten» yra paskelbęs sitokį vedamąjį straipsnį, kurį min. S. Lozoraitis, redakcijos kviečiamas, parašė pavadinimu: «Ar tautinis komunizmas nėra komunizmas?»

Vadinamojo tautinio komunizmo problema yra kilusi Vakarose dėl to, kad pastarais laikais kai kuriose nerusiško komunizmo srovėse pasireiškė tam tikrų priešingumų Maskvai. Tačiau reikia konstatuoti, kad tie priešingumai nėra naujas dalykas. Beveik nuo pat spalio revoliucijos Rusijoje pradžios būta nuomonių skirtumų tiek Rusijos, tiek kitų kraštų komunistų partijose. Pakanka prisiminti tokius įvykius, kaip Trockio, Kamenevo, Zinovievo bylos. Bet skirtumai, kurie buvo tų bylų pagrindu, nelietė tikrai esminių klausimų. Jų objektas tebuvo taktikos ir komunizmo dėsnių vykdymo klausimai. Taip buvo dargi tais atsitikimais, kai nuomonių skirtumai privedavo prie aštrių susirėmimų ir net masinių žudynių. Todėl yra pagrindo manyti, jog ir dabar nesklendumai, kurie laiks nuo laiko ky la tarp Tito ir Gomulkos išvienos pusės ir komunizmo vadų iš kitos pusės yra tokios pat rūšies.

Analizuojant atidžiau Tito ir Gomulkos politiką, tenka prieiti prie išvados, kad jie nenori komunizmo panaikinti, bet, priešingai, siekia

įvykdyti jį kitoms priemonėmis. Nėra sunku nustatyti, kuriuo būdu atsirado Vakarose klaidingas tautiniai - komunistinės srovės įvertinimas. Tos srovės atstovai suprato, kad šiuo laiku jiems nėra praktiška ir toliau kurti komunistinę santvarką ligšiol vartotais brutališkais metodais. Bet šis laikinis ir dalinis, taktikos pakeitimas nereikia, kad jie būtų nustoję būti komunistais. Tito Jugoslaviijoje, Gomulko Lenkijoje (ir Imre Nagy Vengrijoje) buvo savo laiku nemažiau brutališki ir žiaurūs kaip Stalinas, Malenkovas ar Chruščiovas Sovietų Sąjungoje. Kaip visiems žinoma, jie yra ištikimi jėga paremtos komunistinės politikos atstovai, paėmė valdžią smurtu, kuris sunaikino tūkstančių žmonių gyvybes. Jeigu jie dabar savo taktiką kai kuriais klausimais kiek švelnina, tai priešasties tam reikia ieškoti tik toje aplinkybėje, kad jie yra susidūrę su pasiūlymų, kurį jie stengiasi nugalėti ne tiesiogine frontoline akcija, bet elastiškais ir sunkesniais metodais. Ir kaip tik šitas taktikos pakeitimas dažnai laikomas Vakarose nusisukimas nuo komu-

Metempsicosis rusa

Nikita Kruščev pamėgdžioja Staliną — jo ūsus, na staliniską žiaurumą

Dėmesio!!!

V. Anastazijaus Dr. J. Basanavičiaus vardo Mokyklos Rėmėjų Būrelis. 1958 m. sausio mėn 11 d. lietuvių m. los patalpose, rua Camacam, 625, ruošia įdomų šeimynišką

VAKARA

Programoje — Seirijų Juozo 4ių veiksmų komedija «Penkeri kart vieną, bus vieną». Vaidins jau žinomi V. Anastazijaus artistai - mėgėjai.

Gros puikus orkestras. Pradžią: 20 val. punktučiai. Pakvietimus ir staliukus reikia iš anksto įsigyti pas šiuos asmenis: J. Karpavičių Av. São João, 233 (prieš pašta), pas mok. St. Kubiliūną, rua Camacam, 625 arba pas Mokyklos Rėmėjų Būrelio Valdybos narius. Prie įėjimo pakvietimai nebus pardavinėjami.

V. Anastazijaus
M. R. Blio Valdyba

nizmo.

Geresniam pažinimui pavojaus, kurį kiekvieno atspalvio komunizmas sudaro Europai būtų naudinga turėti galvoje kad komunistiniai valdovai Maskvoje, Belgrade Varšuvoje, Budapešte ar kur kitur, tiek vidaus, tiek užsienio politikos srityje dažniausiai, ruošia galą savo aukoms palaipsniui.

Būtent, tokiu būdu, kad jų aukos pamato visą joms grėsiantį pavojų, kai jau yra per vėlu, kai vaizdžiai kalbant, jų galva jau yra nukritusi. Komunistinė santvarka kiekviename krašte visados yra lygi politinei bei moralinei mirčiai.

Niekas vadinamųjų tautinių komunistų nėra niekados pareiškęs atsaką nuo komunizmo. Nei vienas jų nėra niekada pasakęs, kad jis laiko tautinį komunizmą pereinamąja stadija į normalų gyvenimą, į laisvą socialinę bei valstybinę santvarką. Tam tikrą tų žmonių vykdoma taktikos liberalizacija teliečia atskirus kasdieninio gyvenimo dalykus, bet ne pagrindinius klausimus. Bolševikai turi seną šūktį: tautinė forma ir socialistinis, tai yra, komunistinis turinys. Tai buvo vienas pirmųjų šūkių, kuriais bolševikai stengėsi užmigdyti gyvenančių carų Rusijos teritorijoje tautų budrumą ir patraukti jas sa-

vo pusėn Tikrumoje gi, šio šūktio reikšmė yra ta, kad tautiniai jausmai yra toleruojami tiek ir tol, kiek jie gali būti išnaudoti komunizmo viešpatavimui sustiprinti ir kol jie išstipsta komunizme arba yra jo išrauti...

Yra pažymėtina, kad asmuo, kurį Leninas buvo parinkęs šiai apgaulingai politikai vykdyti ir kuris tuo pradėjo savo karjerą, buvo kaip tik Stalinas — tautybių reikalų komisaras pirmose sovietų vyriausybės

Jeigu Gomulkos sugrįžimas į valdžią buvo sutiktas Lenkijoje su tam tikru atsikvėpėjimu, iš to negalima daryti išvados, kad žmonės būtų žiūrėję į tautinį komunizmą kaip į savo gyvenimo problemų ir laisvės siekių išsprendimą. Gomulkos paskelbta liberalizacija buvo lenkų sutikta kaip kasdieninio gyvenimo palengvinimas, belaukiant, kad prives prie komunistinės santvarkos panaikinimo.

Ir kaip tik ši aplinkybė parodo, visą tautinio komunizmo pavojingumą: ji sukelia iliuziją, bei nepagrįstą vilčių dėl naujų geresnių laikų, kurios neišsipildo. Antra, Gomulkos sugrįžimas į valdžią sužadino viltį kad Lenkijos priklausomybės nuo Sovietų Sąjungos ateis galas. Tačiau ir tai buvo karti iliuzija, nes nuo to laiko jau dvylika mėnesių ir toji viltis taip pat neišsipildė.

Bet ir pats lenkų komunistų vadovas pranešė neseniai savo partijos centro komiteto posėdyje, ką jis mano apie laisvę. Jis yra pareiškęs štai ką: «Partija nesirengia uždaryti duris, kurios yra dabar demokratinei laisvei ir kritikai atdaros. Tačiau partija yra nuistačiusi tas duris geriau saugoti, negu ligšiol. Kritika bus galima reikšti, bet ta sąlyga, kad socialistinė generalinė linija būtų iš anksto ir visiškai pripažinta»

(B. D.)

Vasilijaus Smirnovo kelias į Dievą

Buvusio sovietų aviacijos kapitono užrašai.

Sekanti užrašai yra Vasilijaus Smirnovo, buvusio Sovietų armijos kapitono, kurią 1947 m. jis paliko Austrijoje. Šiandien jis gyvena JAV. Jo vidinis atvirumas galėtų būti charakteringas daugeliui bolševistinėje santvarkoje užaugusių rusų.

Mažame Ivanovo apskrityje bažnytkaimyje prabėgo mano vaikystės metai, bemeškeriojant, beuogaujant, begribaujant, besimaudant upeliuke, besidarbuojant apie namus. Mieliausiai eidavau su bobute į mišką rinkti žolių ir gėlių, kurias ji visus pažinojo. Jei priešdavam miško prakirtę, prieš mus sumarguodavo šviečiai žalia žolė nusėta tūkstančiais gėlių.

«Pažlūrėk, Vasia, kaip gražiai Viešpats Dievas viską su rėdė. Kiek džiaugsmo žmogui! Nors ir sena jau aš, nebūsi lengva numirti».

Mano bobutė ir motina buvo dievobaimingos moteriškės ir mane dažnai nešdavosi į bažnyčią. Ir tėvas tikėjo į Dievą, bet į pamaldas neidavo. Prieš valgi visuomet tylomis melėdavosi; o jei gabaliukas

duonos nukrišdavo ant žemės tėvas jį pakeldavo, nupūsavo dulkes, pabučiuodavo ir tik tada valgydavo, nes gi, kaip bobutė aiškino, duona yra Dievo dovana ir ją reikia branginti ir gerbti».

Vėliau, kai pradėjau lankyti sovietiška mokyklą, visą ko mokė motina ir bobutė, metams slenkant paskendo užmarštyje ir aš tapau Dievui abejingas. Mus mokė, kad religija esanti prietaras, nesusi pratimas, opiumas liaudžiai apgaudinėti.

Po kelių metų, patekęs į aukštesnę apskrityje mokyklą, nežinodamas tėvų rūpinimosi, pavirtau į tikrą «kovotoją už be dievybę». Netgi priešreliginių spraisnių parašydavau mūsų sieniniam laikraščiu. Dar vėliau, universitete, kur studijavau elektrotechniką, iškilo nauji rūpesčiai ir interesai. Meilė skraidymui mane nustumė į lakūnų mokyklą. Vos tik spėjau pajusti pastarosios mokyklos baigimo pažymėjimą savo kišenėje, kaip gavau naskvrimą į vieną bombonešių eskadrilę netoli nuo Leningrado.

Karas mane užklupo prie Estijos sienos. Nuo pat pirmu

jų jo dienų mūsų pulkui reikėjo dalyvauti sunkiose kautynėse, o kiekviena diena atnešdavo naujų nuostolių.

Netrukus pastebėjau tai vieną kitą mūsų lakūnų besinešiojant lapelius su perrašytomis Dievo palaimos pavojuose prašančiom maldelėmis, kuriuose jie gaudavo iš savo motinų ar žmonių Daugelis kurie tų maldelių neturėjo stengdavosi gauti jas iš kitų ir persirašyti. Bet tai nebuvo lengvas uždavinys. Savininkai nenorėdavo jų skolinti ne dėlto, kad jie pavydėjo Dievo palaimos savo draugams, bet todėl kad bijojo, kad pastarieji nenuneštų jų «turto» komisarui. Man šitoks elgesys «Stalino arų» eilėse atrodė netik keistas, bet ir visai nesuprantamas.

«Ko tik žmogus neišgalvoja iš baimės!» įsikalbėjau pats sau. O čia reikalasėjo dėl gyvenimo ar mirties. Todėl ir į draugus, maldelę besinešiojančius, žiūrėjau labiau su užuojauta negu su pašaipą. Pats visiškai nesibijojau. Į frontą skrisdavau, kaip sakydavom, «gerame ūpe».

Karas žengė į priekį. Vienas iš įsakymų, kurį 1943 m. balandžio mėnesį man su manuo grupė reikėjo išpildyti: buvo svarbus, turėjo būti bombar-

duoti vieną prieš aerodromą.

Lėktuvas laikė: ore pavyzdžiausiai ir klūsė kiekvieno vairavimo lazdos paspaudimo. Aš jau per garsiakalbį pranešiau «viskas tvarkoj ir ėmiau kilti aukštyn, kada staiga 150-m aukštume kairysis motoras pradėjo plerptėti ir visai sustojo veikti. Įsakiau savo žvalgiui skubiai paleisti visą bombų krovinį tikėdamasi su vienu veikiančiu motoru pasiekti aerodromą ir išsigelbėti. Tuo tarpu priartėjome prie žemės: 100 metrų... 80... Gal šokti su parašūtu? Kol apie tai galvojau, pamačiau, kad nors žvalgas laikė ranką ant bombų paleidžiamojo mygtuko, saugyklis buvo uždarytas. Beskridome 50 m. aukštume, aš dar riktelėjau liepdamas atidaryti saugiklį, kad ir antrasis motoras pradėjo braškėti, propeleris apsisuko dar pora kartų ir visai sustojo. Pradėjome žemėti vis greičiau. Buvom tarp dešimties ar aštuonių metrų atstume virš medžių viršūnių, kai pagaliau saugiklis atidarė ir bombų kroviny išslydo.

Sukaupęs energiją bandžiau planiravimui ištraukti lėktuvą iš smukimo. Tačiau viena iš nuneštų bombų detonavosi. Lėktuvas sudrebėjo ir staiga

lyg pagriebtas kažkokis milžiniškos rankos, buvo sviestas į viršų. Nežinau kokias jėgas mane privertė garsiai sušukti: «Viešpatie, noriu gyveniti!» Tuo momentu pajutau, kad vairs išsiplėšė iš mano rankų ir pats buvau trenktas į viršų. Viskas tik subraškėjo ir tuoj pat vėl apsisiautė mirties tyla. Apsidairiau — pilna sniego. «Andriejičia, ar tu gyvas?» — pratariau. Iva ničiau, degamel! — nuskambėjo atsakymas. Pažvelgiau į motorus — dūmai. «Gyvi su degsime», perėjo per mintį. Antrasis žvalgas, kurį pašalinau, irgi buvo gyvas. Jam pirmam pasisekė išlysti iš lauko ir tada mums padėti išsilaisvinti.

Tada pamatėme, kad ir mūsų motorai nedegė. Ką palaukiau dūmais, tebuvo garas, kylas iš tirpstančio sniego, į kurį buvome įsmigę.

Aerodrome spigimas buvo išgirstas ir pamanyta, kad mes išskridome į orą. Laimė kažkas pastebėjo pagalbos šaukiančias raketas ir neužilgo sulaukėme gelbetojų. Pirmą kartą nuo mano jau nystės Dievas vėl pažvelgė į mano širdį. Netoli nuo mūsų aerodromo, kuris 1944 m. vasarą buvo Lenkijoje, stovėjo katali-

Pirmoji Apžvalginė Lietuvos Architektūros paroda

IŠTRAUKOS IŠ GARBĖS SVEČIŲ KNYGOS.

— Acabamos de percorrer demoradamente o recinto onde se acha localizada essa extraordinária Primeira Exposição Geral de Arquitetura Lituana que o esclarecido Eng. Mikalojus Ivanauskas promoveu e organizou. Para quem não conhece a fibra e a sensibilidade da alma lituana, não há sugestão mais impositiva, nem mais bela lição educativa do que esses quadros, que retratou na pedra e na alvenaria, os anseios puros de espiritualidade, força e liberdade dos bravos patriotas de Vytautas o «Didysis».

Dr. José F. Carrato

— A Exposição de Arquitetura Lituana realizada junto ao I Salão da Criança no Ibi rapuera tem para mim um significado especial.

É a expressão viva de uma raça de um povo, de uma cultura, de uma civilização.

Mas é, e muito mais ainda, a expressão viva de uma de terminação e de uma crença irremovíveis, mesmo ante a adversidade, a falta de compreensão e apoio

Sendo esta exposição o símbolo do que pode a vontade de um homem só, é também o símbolo do que pode todo um povo, que ainda aguarda no exílio distante ou em seu Torrão Natal subjugado, o momento de retomar o seu direito de propagar suas ideias, seus pensamentos, sua religião.

Nunca se somaram tão bem a perseverança em um ideal, e tão bom gosto em expressar esse ideal através da arquitetura.

Em outras palavras, nunca a Igreja Católica, que tem sido tão adorada, foi adorada com tanto gosto arquitetônico, como nesse país das Cruzes, a Lituânia.

Dr. Ludenor S. Rocha

— Visitei a 15-12 1957 a exposição de artes e trabalhos do laborioso povo lituano que vem dando aos paulistas também um pouco de sua cooperação na grandeza deste nosso grande e amado Brasil

Violeta de F. Neves

— A exposição lituana diz bem a arte maravilhosa de seu povo e o espírito religioso que tem. Sinto não poder

conhecer de perto esta gente boa que já tem sofrido tanto pela fé que professa.

Adelia M. Ladeira

— Fiquei muito contente em poder apreciar a arte da terra dos meus pais, que conhecia apenas em contos.

Danutė Degutis Freitas

— Pamatęs visas kryžių, namų, miestų ir pilių nuotraukas prisiminiau Tėvynės Lietuvos mano gimtąjį kraštą, tai pogi ir tuos takelius jaunystėje pramintus Linkiu daug laimės p. inž. Ivanauskui, ir kad toji paroda pasikartotų daug, daug kartų.

Pranas Zieziš

— O teviške! Koks mielas kraštas, bet aš jo netekau senai...

J. Dominienė, Itararė,

— Depois de visitar esta exposição ainda mais desejo ser fiqui em conhecer a Lituânia.

Cecilio Pauferis

— Combati 6 anos para um mundo livre 1939-45, mas infelizmente não o temos, peço a Deus que nos guie a fim de poder em um dia, bem próximo, ter este desejo obtido, pois de bom grado voltarei a combater as forças do mal.

J. Silva

— Pela passagem de mais este grandioso dia de Natal desejo ao caro povo da heróica e tradicional Lituânia a minha expressão de amizade e um voto de coração para que este povo volte à liberdade que tanto procura.

Morce da Silva

— Sebastião Pires de Mello e sua Sra. Dna. Ana Pires de Mello ficaram magnificamente impressionados com a visita que fizemos ao grande museu histórico da Lituânia.

— Os meus parabéns e profunda admiração ante esta mostra d'arte que bem reflete o espírito de uma grande

LIETUVOS ARCHIT. PARODOS PADĖKOS AKTAS.

Parodos Organizatorius Inž. Mikalojus Ivanauskas įteikia Dr. Ludenor Sampaio Rochai padėkos raštus Viduryje Nicolas Oscar de Andrea ir Dr. José Ferreira Carrato.

nação e os ideais que certamente lhe trarão melhores dias com a independência e a liberdade que os seus nobres filhos fazem lés na forma de sua brilhante história.

P. Ribeiro da Silva

— Džiaugiuosi esąs šunimi tautos, kuri turi garbingą praeitį ir savitą kultūrą. Pagarba tiems, kurie kovoja dėl Lietuvos laisvės.

A. Vinkšnaitis

KIEK IŠ VISO APLANKĖ?

Liet Archit Parodą iš viso aplankė pagal registracijos ruletę daugiau 600 000 žmonių.

PADĖKOS AKTAS

Gruodžio 29 d. Liet. Arch. Parodos salėje įvyko padėkos aktas I Salão da Criança generaliniam sekretoriui, Liet. Arch. parodos Garbės Nariui, dideliame parodos rėmėjui ir bendradarbiui Dr. Ludenor Sampaio Rocha ir Liet. Arch. Parodos Garbės Nariui ir «Mūsų Lietuva» Ats. redaktoriui, lietuvių kolonijos didžiajam bičiuliui Dr. José Fer-

reira Carrato. Buvo įteikta padėkos raštai su atitinkamais užrašais ir kuklios dovanėlės prisiminti pavergtą Lietuvą:

«Arquitetura Lituana», «Lituania Illustrada», «Lietuvos Vaizdų Albumas» Jubilėjinė 10 litų moneta ir tautinės juos teles knygos perdėti.

Dr. Ludenos Sampaio Rocha ir Dr. José Ferreira Carrato pasakė džiugias, dvasia keliančias kalbas, o kolonijos vardu padėkos žodį tarė inž. Jonas Antanaitis, didelis parodos rėmėjas

Akto iškilmėse dalyvavo: Direktor Artisto Nicolas Oscar de Andrea, Rašyt Edda Martins, Pranca Fontes Hotz, Eduardo Hotz, inž. Mik. Ivanauskas su žmona, inž. J. Antanaitis su žmona, dail. Antanas Kairys, dail. Ram. Kasperavičius, Rašyt Karolė Pažeraitė, Mok. Hal. Mošinskienė, Solist O. Žibenė, Pranas Čypas, Jonas Bratkauskas. Onutė ir Marytė Matelionytės, Onutė Azaravičiūtė, Elenutė Mačiūtė, Juozas Labuckas, P. lė X. Juozas Bagdžius ir jų šeimynų jaunoji karta.

Svečiai buvo pavaišinti «Coca Cola» ir Moinho Santista (pabaiga 6 pusl.)

NAUJIENA!

Jau išėjo iš spaudos naujas lietuviškas žurnalas «Gintaras», kurio pirmas numeris išėjo 3 m. lapkričio mėnesio pradžioje.

Užsiprenumeruokite «Gintarą» dabar 1958 metams ir pirmuosius jo numerius — lapkričio ir gruodžio mėn. gausite nemokamai. «Gintaras» vienintelis P. Amerikoje lietuviškas žurnalas bus labai įdomus, populiarus, gausiai iliustruotas, su gražiu spalvuotu viršeliu.

«Gintaro» prenumerata metams tik Cr \$200,00 ir garbės prenumerata Cr \$500,00. Atskiro numerio kaina Cr \$20,00. Prenumeratos kaina į visas kitas Pietų Amerikos šalis metams 4 doleriai. Į Šiaurės Ameriką ir visas kitas Pasaulio šalis 5 doleriai, arba Cr \$300,00.

«Gintaro» Redakcijos ir Administracijos Adresas:

Av. Tiradentes Nr. 1030 — São Paulo — Tel. 34 8320

Pinigų už prenumeratą siųsti: «Gintaras» Caixa postal 7988 — São Paulo.

kiška bažnyčia. Kareiviai ir kardininkai ją kartais aplankė davo — kad ją patikrintu. Aš tam nespriešiau, bet reikalavau, kad bažnyčioje vyrai nusimtum kepurės ir kad iš viso padoriai elgtųsi. Retkarčiais ir aš ten užklysdavau ir stebėdavau iškilmingas apeigas. Vargonų gaudimas prišildė aukštus skliautus, o vargų karo ir okupaciją iška muoti lenkai susikaupę mel dės. Dažnai prisimindavau te orią apie «opiumą liaudžiai», bet į besimeldžiančius negalėjau kitaip žiūrėti, kaip tik su užlojautu ir gailėsčiu.

Kartą visi išgyvenome didelę gėdą, kai vienas mūsų pasigėręs kapitonas ėmė bažnyčioje šaudyti į lubas ir šaukti aplink stovintiems: «Pažiūrėkit, kaip aš tuoj draugą Dievą iš dangaus žemėn parsišausiu!» Nuo to atsitikimo šventagis visų mūsų buvo ven giamas.

Mano pagarba besimeldžian tiems lenkams ir įsakymas karieviams padoriai bažnyčioje elgtis buvo pirmieji ir tuomet vieninteliai išoriniai ženklai mano vidinio atsivertimo pradžios. Po karo buvau nusius tas į Austriją. Paskartotiniai atostogaudamas prie Vienos, pradėjau klajoti aplinkiniųuo-

se kalnuose. Kas tas vietas pažįsta, žino, kiek daug kopytėlių su Nukryžiuotojo paveikslu sutinkama pakelėse. Kas kartą, kai praeidavau pro tokią kopytėlę, mane apimdavo kažkokia baimė, neramumas, bet visuomet ir neapsakomas gailėsvis. Vis atrodydavau, kad Nukryžiuotasis Kristus tuoj ims ir pažvelgs į mane, priekaištingai ir užjaudinančiai, o drauge ir taip lyg Jis kažką apie mane žinotų, ko man pačiam niekad nebus lemta atspėti.

1947 metais pasiryžau bėgti į Vakarų. Vienas vokiečių turėjo pervežti mane per sieną po kroviniu savo sunkvežimyje. Kada sovietų pasienio sargybiniai tikrino doumentus ir patį sunkvežimį, melžiausi, kad man Dievas padėtų. Kada po regimai begaliniai ilgo laiko tarpo sunkvežimis pradėjo judėti ir šoferis pagal susitrimą pradėjo visa gerkle dainuoti, iš mano lūpų išsiveržė «Ačiū Tau, Viešpatie!», o mano ranka pakilo Kryžiaus ženklui.

Vakarų zonoje gyvenau didelėje vienatvėje. Buvau tarp vokiečių, o jų kalbos nesu pratau nė žodžio. Pragyvenimai uždirbau kaip darbininkas dideliame elektros gaminių fa-

brike. Atsitiktinai ten sutikau kitą pabėgėlį, kaip ir aš. Pradėjom kabėtis.

«Drauge, ar neturi ko pasakyti?» buvo vienas iš mano pirmųjų klausimų.

«Turėt tai turėti, tik nežinau ar pats skaitysi. Viskas religinio turinio».

«Daok, kad tik atspausta!»

Naujasis mano pažįstamas atnešė man knygų ir žurnalų. Visi buvo religiniai. Su troškuliu mečiausi skaityti, nors ir ne viską supratau. Juk ir vaiku būdamas turėdavau būčiuoti Evangeliją, nors jos žodžiai man buvo nesuprantami. Todėl dabar paprašau savo pažįstamą, kad man paskolintų Evangeliją: norėjau, turėjau ją perskaityti.

Dar studentas buvau skaitęs «Nusikaltimą ir Bausmę». Jei tada aprašymas senės nužudymo, Roskolnikovo prisipažinimo, Sonios meilės, Mar melavonų šeimos skundo man padarė didžiausią įspūdį, tai tikrąją Dostojevskio mintį šita me reikale supratau tik dabar no Evangelijos perskaitymo: Dabar supratau žodžius: «Jo no Evangelijos II skyriuje, kuriuos Sonia Raskolnikovui perskaite ir kodėl nuo jų Ras kolnikove viskas staiga aisi palaidojo ir ašaros paplūdo iš

akių... Taip kaip buvo stovėjęs, puolė žemėn... Atsiklausei nusilenkė iki žemės ir bučiavo tą purviną žemę su neapsakomu jautrumu ir laime» Supratau, kad visas pasikeitimas manye, mano santykiyje su gyvenimu ir žmoniėmis pradžia turėjo nauja me jausme — meilėje mano artimui.

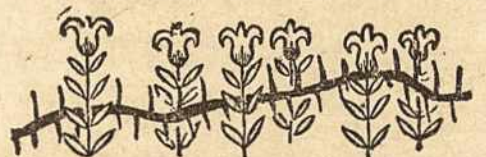
Nuo tada pradėjau nuolatos skaityti Evangeliją. Vaikščiojau į bažnyčią ir man iškilo naujas, degantis klausimas: «Kodėl yra tiek daug religijų?» Lankiau įvairias Dievo garbinimo vietas: bažnyčias, graikų ortodoksiškas, katalikiškas, protestantiškas, sinagogas, net mahometonų mečetę. Stebėjau, lyginau, klausinėčiau, kur galėjau rasti šiek tiek susikalbėti. Niekas man negalėjo paaiškinti kodėl tere vienas Dievas, viena Evangelija, o tiek daug išpažinimo būdų. Tik vėliau suradau atsakymą pačioje Evangelijoje: žmonės privalo melstis taip, kaip jie supranta.

Dažnai prisimindavau savo jaunystėje patirtą politinį auklėjimą priešbažnytinę propagandą, įvairiausių «Leninizmo pagrindus» ir «Partijos

istoriją». Netgi Diamant (Dialektinis materializmas) vėl iškilo atmintyje, nors nei aš nei mano draugai niekad negalėdavome išsiaiškinti tų žodžių pilnos prasmės. Ir supratau, kodėl mes būdavome tokie abejingi tam visam auklėjimui ir mokymui; jame nebuvo gyvenimo, jis negalėjo paliesti žmogaus širdies, o mes mokėmės ta negyvą dalyką vien dėl nustatytų egzaminų.

Dar ir šiandien Sovietų Sąjungos tautos auklėjamos ateizmo dvasioje. KPDSV kovulsiškai stengiasi žmones atitraukti nuo Dievo, užmarinti jų sielas, užslopinti savarankišką mintijimą ir jautimą.

Bet tolimoje žmogaus širdyje tikėjimas yra stipresnis už komunistišką «mekslą». So vietų smurto slėgiamos tautos šiandien daugiau negu bet kada vėl kreipiasi į Dievą.

UŽGAVĖNIŲ SEKMADIENIŲ
KLEBONIŲ STATYBOS
FOND. RENGIA TRADICINIŲ

BLYNU BALIU

Vakaro pelnas statybos skoloms padengti.

— Paskutinį sausio sekmadienį Vila Anastazijoje kun. J. Šeškevičius aukos šv. Mišias už a. a. Tėvo Vl. Mikalauko sielą, jo antrųjų mirties metinių progą. Mišias už prašė p. Valiulienė. Visi lie tuviai kviečiami pasimelsti už kun. Vlodo sielą.

— Dėl technišku spaustu vės kliūčių «Jaunystės Aidas» šį kartą neišejo. Ji rasite sekančios savaitės «M. L.» su idomių kelionės į Rio aprašymu ir daug žinių iš vietos jaunimo gyvenimo.

AR ZINAI, KAD IR ŠIEMET BUS JAUNIMO STOVYKLA

Stovyklos laikas — nuo 28 sausio iki 4 vasario.

Vieta — Suarão pajūris. Pragyvenimo mokesčiai Cr. \$ 70,00 d'ena.

Kelienė pervomis ten ir atgal Cr. 250,00.

bendras stovyklos mokesčiai visai savaitei Cr. 750,00

Užsirašyti pas ateitininkų valdybos narius arba pas Dėdę Juozą (Galima skambinti telefonu 63 5975) iki sausio mėn 19 dienos.

Stovyklon priimami visi lie tuvių vaikai. Pasinaudok pro

ga praleisti atostogas savo jaunimo būryje.

BENDRUOMENĖS POSĖDIS

Sausio 6 d. Šv. Juozapo mokykloje posėdžiavo L. Bendruomenės Organizacinis Komitetas. Buvo svarstyti ir priimti nuostatai Brazilijos Lie tuvių Tarybai išrinkti. Sekantis komiteto posėdis bus vasario pradžioje.

— Senojo Malūno (Moinho Velho) Tėvo Mikalauko var do Vargo Mokyklos lankytojai vadovaujami mok. Jono Kase liūno, sausio 12 dieną 15 val ruošia privačiuose namuose šeimynišką lietuvišką eglutę, kurią organizuoja vietos tėvų komitetas.

— Sausio m. 6 d. iš Amerikos grįžo Teresė ir Juozas Žemaičiai. J. Žemaitis Amerikon buvo išvykęs pagilinti biznio ir administracijos studijų. Daugiau metų studijavo Lansing Mich. universitete. Taip pat kurį laiką lankė gar sų Harward universitetą. Ap lankė visą eilę įvairių įstaigų ir miestų į Santos uostą pa sitikti buvo nuvykę namiškiai giminės ir prieteliai, kaip Žemaičiai, Jarmalavičiai, Paukščiai, Naruševičiai, Melionai kun. P. Ragažinskas, J. Petro kas ir kiti. J. Žemaitis savo specialybėje dirbs S. Paulyje. Ryztingi ir ištvėringi vi suomet prasiskina kelia švie seenėn ateitin.

Marija Alaburdaitė ir J. Katsas Vila Zelinoje šį šeštadienį sumainys žiedus. Jaunoji yra uoli L. K. Bendruomenės choristė. Jungtviu metu giedos choras. Jauniesiems daug laimės naujame gyvenimo kelyje.

— Brazilijos lietuvaits vy ksta Kanadon Sausio m. 5 d. Kanadon išvyko nuolatiniam apsigyvenimui ir apšvedimui Alma Šlapelytė, iš V. Zelinos. Prieš keleta mėnesių išvyku si Valentina Gisaitė, gruodžio mėn. 28 d. ištekdėjo. Neuzilgo dar pora išskris Toronto lin ku. Išvykusiom linkime lai mingai įsikurti naujame kraš te ir neužmiršti savo gimtojo miesto S. Paulo.

Praejusį sekmadienį V. Ze linoje sumainė žedus du ben druomenės choristai, Adelė Tilaitė ir Jonas Baršėvičius. Jungtviu metu gražiai giedo jo L. K. Bendruomenės cho ras ir V. Tatarūnas solo Ave Maria. Tą pat dieną apšvedė Albinas Petkevičius su Ve ronika Važgauskiene.

— Sausio m 5 d. įvykusia me šv. Juozapo Vyrų Broli jos narių metiniame susirinki me, išklauius pranešimo apie praėjusių metų veikima, susirinkusieji vienbalsiai tą pačią valdybą perrinko ir ši ems metams, kuriom įeina: J. Baužys, P. Narbutis M. Ta maliūnas, B Rimkus, V Na nartonis. Brolija sausio m 19

d. ruošia išvažiavimą į San tos. Norintiems važiuoti pas kutinė užsirašymo diena 12 sausio.

— Gruodžio m 26 d. vaka re prie Fordo fabriko buvo rastas užmuštas, sunkvežimio ar automobilio, Zigmantas Mata kas, gyv. V. Zelinoje. Kas y ra kaltininkas dar lig šiol ne pavyko susekti. Velionis nuliū dime paliko žmoną, dukrelę, sūnus ir nemaža giminių.

L. SAJUNGOS BRAZILIOJE VISUOTINIS NARIŲ SUSIRINKIMAS

1958 m. sausio 19 d. šaukia mas L. S. B. visuotinis narių susirinkimas 15 val. 30 min. Rua Lituania, 67

Nesuirinkus kvorumui pas kirtai valandai, už pusės valandos bus šaukiamas antrasis susirinkimas, kuris bus skai tomas teisėtu bet kokiam na rių skaičiui dalyvaujant

Dienotvarkė: 1) Valdybos ir revizijos komisijos praneši mai. 2) Valdybos ir revizijos komisijos rinkimai 1958 met. 3) Bėgamieji reikalai.

L. S. B. Valdyba

Klauskis São Paulo Lietuvių Kultūrinės Radio Programos

Iš Radio Nove de Julho, kiekviena sekmadienį nuo 18,00 ligi 18:30 val., banga 540 klė.

Lietuviškas žodis radio bangomis tol bus girdimas, kol jį rems susipratę lietuviai.

Radijui paramą galima įteikti finansinės komisijos nariams asmeniškai arba siunčiant per paštą finansų komisijos išdininko p. Petro Šimonio, ar kun. P. Ragažinsko vardu šiuo adresu: caixa postal 4118, São Paulo.

AYRTON LORENA
VICTOR AUSENKA
Advocacia

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Raštinė:

Praça da Sé, 270 - 4.º and. - sala 404 - Tel. 35.0062

GEROS ŽINIOS

JAU GALITE PADĖTI SAVO ARTIMIESIEMS LIETUVOJE IR SIBIRE

- * Skubiai išsiunčiame aprangą, maistą, medžiagas, me gztinius, vilną, odą batams ir vaistus.
- * Turime visų medžiagų pavyzdžius!
- * Laike 6-8 savaitių siuntiniai pasiekia Lietuvą. Oro paštu 2-3 savaitės.
- * Siuntėjas gaus gavėjo parašu patvirtintą pakvirtavimą.
- * Visi persiuntimo mokesčiai ir maitas apmokami čia. Gavėjas nieko neturi mokėti.
- * Siuntiniai pilnai apdrausti - žuvus grąžiname pinigus arba pasiunčiame naują.

Kreipkitės pas:

Jonas Valavičius, R. Pe. Bened. de Camargo, 698, Penha Al. Boguslauskas, R. F. Ant. de Guadalupe, 14, V. Zelina Rašykite: Caixa postal 403 — São Paulo.

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ

JAU LAIKAS PRATESTI MĖNESINIO KULTŪROS ŽURNALO

“AIDAI”

1958 metams prenumeratą už 200 Cruz. pas

1) Kun. Ant. Auseką, (Dom Estanislau) São Bento vienuolynas.

2) “Mūsų Lietuva” Kleb. Kun. P. Ragažinską ir

3) Betarpiai — Inž. M. Ivanauską.

DR. NELSON PENTEADO - DR. RUY PENTEADO

Dideliems ir mažiems
MEDICINOS KLINIKA

Bendroji Chirurgija, gindymai, Rentgeno spinduliai
Priima nuo 8 ligi 10 val. kasdien
Consultorio: Av. Zelina, 471, Tel. 63 2477
Rua Quintino Bocaiuva 201, São Caetano do Sul nuo 12 ligi 18 val.

Šaukiamas, dieną ar naktį, kiekvieną valandą, vyksta į namus.

ESCRITORIO CONTABIL NASCIMENTO

Irmãos Nascimento

REG. C.R.O. SP. Nro 1.484

Atlieka firmų atidarymus, perleidimus, komercines ir industrialines apyskaitas, sutvarko dokumentus, sudaro sutartis surašo prašymus ir kitos rūšies darbus atlieka.

Juridinis Departamentas — Nejudomo turto pardavimas Av. Zelina, 831 — Vila Zelina — Tel. 63-2767 - S. Paulo

pyragaičiai. Tada «Marijos» giesme.

GAZETA sausio 3 d. idėjo plačią kroniką su fotografija Liet. Arch. parodos padėkos akto

RADIO EXCELSIOR gruodžio 29 d. transliavo Dr. Jo sė Farreira Carrato kalbą apie aukštąjį Lietuvos kultūros atspindį Liet. Arch. parodoje

TĖVYNĖS GARSAI sausio 5 d. pirmąją valandėlę «Lietuva ir lietuviai» paskyrė istorinei Liet. Arch. Parodai atžymėti

PARODA UŽDARYTA sausio mėn. 6 d. 16 val.

PASKUTINIŲ PARODOS SEKMADIENIŲ aplankė daugiau šimtą penkiasdešimt lietuvių iš įvairių S. Paulo apylinkių.

SU GRAŽIAIS PRISIMINI NIMAIMS M. KRASINSKAS SU GRĮŽO URUGVAJUN

Gruodžio mėn. pradžioje U rugvajuje gyvenantis Daina vos šalies sūnus Mikas Krasinskas atvyko į S. Paulo pasisvečiuoti. Svečias per mė nesį laiko aplankė gimines, draugus, pažįstamus, kurių čia nemaža turi. Sausio mėn. 2 d. išskrido atgal Urugvajun į savo antrąją tėvyne, kurio je jau 30 metų gyvena. M. Krasinskas yra pimos mobi lizacijos karys, 1919-20 me tais dalyvavo kovoje su visais Lietuvos priešais. Kovose yra pasižymėjęs didele drąsa. Nors dabar ne ginklu, bet žo džiū ir savo tvirtu ir aiškiu nusistatymu kovoja dėl Lie tu vos laisvės ir nepriklausomy bės

V. Banys

CINE-NOIVOS

Filma-se reportagem de Ca samento, aniversario, batiza do e festas em geral.

Tratar com Alfonso Kublic kas, Rua dois Corregos, 212 Vila Bertoga.

GRAŽI IR NAUDINGA DOVANA

Rio de Janeiro Lietuvių METRAŠTIS

Vietinė lietuviška knyga dvi em kalbom išleista su 100 ilius tracių ir 600 išvardintų asme nų.

Kaina Cr. \$ 200,00. Galima gauti mūsų redakcijoj.

SIUNTINIAI Į LIETUVĄ IR RUSIJĄ.

Medžiagos žieminiams ir va sariniams rūbams (yra pavyz džiai). Vajstai, maistas, skal biniai, avalynė, megstiniai, ko jinės, pirštinės, skaros, siūlai ir daug kitų prekių.

Siuntinių pristatymas garan tuotas.

Gavėjas namoka nieko. Pageidaujant — siunčiama oro paštu.

Kreiptis: Magdalena Vinkš naitienė - rua Barão do Pi raí, 65, Vila Zelina.

Laiškams - caixa postal 371, São Paulo.

SIUVĖJAS

POVILAS AMBROZEVIČIUS
Rua Inhapapi, 9 - V. Zelina (prasideda iš Av. Zelina, 595)